

Antrepozitul vamal

[Secț. a 8-a în redacția Legii nr.11-XV din 17.02.05, în vigoare 25.03.05]

Articolul 50. Dispoziții generale

(1) Antrepozit vamal este locul aprobat de organul vamal și aflat sub supravegherea acestuia, unde pot fi depozitate mărfurile specificate la alin.(2).

(2) Regimul de antrepozit vamal permite depozitarea într-un antrepozit:

- a) a mărfurilor străine, fără aplicarea drepturilor de import și măsurilor de politică economică;
- b) a mărfurilor autohtone destinate exportului.

(3) Deținătorul de antrepozit vamal, denumit în continuare *antrepozitar*, este persoana juridică care administrează și gestionează antrepozitul vamal.

(4) Depozitar este titularul declarației vamale de antrepozitare, în temeiul căreia mărfurile sînt plasate sub regimul de antrepozit vamal.

Articolul 51. Condițiile plasării mărfurilor sub regimul de antrepozit vamal

(1) Sub regimul de antrepozit vamal pot fi plasate orice mărfuri, cu excepția celor prohibite de a fi introduse sau scoase de pe teritoriul vamal, precum și a altor mărfuri prevăzute de legislație.

(2) Mărfurile susceptibile de a altera alte mărfuri sau cele care necesită condiții speciale de păstrare trebuie să fie ținute în încăperi speciale.

Articolul 52. Tipurile de antrepozite vamale

(1) Un antrepozit vamal poate fi public sau privat.

(2) Antrepozitul vamal public este disponibil oricărei persoane pentru depozitarea mărfurilor.

(3) Antrepozitul vamal privat este destinat exclusiv depozitării mărfurilor de către antrepozitar.

Articolul 53. Antrepozitarul

(1) Antrepozitarul are următoarele obligații față de organul vamal:

a) să îndeplinească condițiile de organizare și funcționare a antrepozitului vamal stabilite în autorizație;

b) să asigure supravegherea mărfurilor astfel încît sa nu fie posibilă sustragerea acestora de sub controlul vamal;

c) să asigure integritatea mărfurilor depozitate.

(2) Administrarea și gestionarea unui antrepozit sînt condiționate de emiterea unei autorizații de către Serviciul Vamal, cu excepția cazului în care organul vamal administrează și gestionează el însuși antrepozitul vamal.

Articolul 54. Autorizația de antrepozitare

(1) În vederea obținerii autorizației de antrepozitare, solicitantul trebuie să depună, în scris, o cerere, care să conțină informațiile necesare pentru acordarea autorizației, în special să demonstreze că există o rațiune economică pentru antrepozitare.

(2) Autorizația de antrepozitare se eliberează numai persoanelor juridice din Republica Moldova.

Articolul 55. Condiții de garantare

(1) Organul vamal solicită depozitarului constituirea unei garanții care să asigure plata obligației vamale ce ar putea apărea pe timpul derulării regimului corespunzător mărfurilor aflate în antrepozit.

(2) Organul vamal solicită, pentru mărfurile aflate în antrepozitele administrate și gestionate de acesta, ca garanția să fie constituită de titularul regimului de antrepozitare în scopul asigurării încheierii operațiunii în termenul stabilit. În cazul când operațiunea de antrepozitare nu se încheie în termenul stabilit, organul vamal procedează, din oficiu, la încheierea operațiunii și încasează drepturile de import aferente, după care operațiunea este scoasă din evidență.

Articolul 56. Operațiunile efectuate cu mărfurile plasate sub regimul de antrepozit vamal

(1) Mărfurile plasate sub regimul de antrepozit vamal pot fi supuse următoarelor operațiuni:

a) de asigurare a integrității lor;

b) de pregătire, cu acordul organului vamal, spre vânzare și transportare (ambalare, marcare, încărcare, descărcare etc.).

(2) Operațiunile efectuate cu mărfurile plasate sub regimul de antrepozit vamal nu pot modifica parametrii lor tehnici, de calitate și de cantitate.

[Secț. a 8-a în redacția Legii nr.11-XV din 17.02.05, în vigoare 25.03.05]

[Secț. a 8-a modificat prin Legea nr.131-XV din 29.04.04, în vigoare 28.05.04]

[Secț. a 8-a modificat prin Legea nr.1022-XV din 25.04.2002]

[Secț. a 8-a modificat prin Legea nr.751-XV din 21.12.2001]